

ΑΥΤΟΥΣΤΟΣ.

(ἔχει ἡμέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὴν Παρθένον.)

Ν. Π.

13	1	Σάβ.	Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Τῶν ἑπτὰ παιδων τῶν Μακκαβαίων, τῆς μητρὸς Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἑλεαζάρου.
14	2	Κυρ.	† Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Στεφάνου τοῦ ἀρχidiaκόνου καὶ Πρωτομάρτυρος.
15	3	Δευτ.	Ἰσαακίου, Δαλματίου καὶ Φαύστου τῶν ὁσίων.
16	4	Τρίτ.	Τῶν ἐν Ἑφέσῳ ἑπτὰ παιδων.
17	5	Τετ.	Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως. Εὐσιγνίου μάρτυρος.
18	6	Πέμ.	† Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παραλαβὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ ἀναβιβάσας αὐτοὺς εἰς τὸ Θαβώριον ὄρος, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλοῦντες μετ' αὐτοῦ, καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκέασεν αὐτούς. Καὶ ἰδὼν φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε (Ματθ. ιζ' 1—6).
19	7	Παρ.	Δομετίου ὁσιομάρτυρος.
20	8	Σάβ.	Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου, τοῦ ὁμολογητοῦ.
21	9	Κυρ.	† Ματθία τοῦ Ἀποστόλου. Μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ συνελθόντες οἱ Ἀπόστολοι ἐξελέξαντο δύο ἐκ τῶν μαθητῶν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ προδότου Ἰούδα, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβὰν καὶ τὸν Ματθίαν τοῦτον. Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Πράξ. α' 23—26).
22	10	Δευτ.	Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου καὶ μάρτυρος.
23	11	Τρίτ.	Εὐπλου διακόνου καὶ μάρτυρος.
24	12	Τετ.	Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων.
25	13	Πέμ.	Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
26	14	Παρ.	Μιχαίου τοῦ Προφήτου. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὁ Μιχαίας προεφήτευσεν ἐπὶ τῶν βασιλέων Ἰωάθαμ, Ἀχαζ καὶ Ἐζεκίου. Ἔστι δὲ ἕκτος τῇ τάξει ἐκ τῶν ἐλασσόνων Προφητῶν, καὶ ἡ προφητεία του διαιρεῖται εἰς 7 κεφάλαια.
27	15	Σάβ.	† Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ὅτε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εὐδόκησε προσλαβεῖν πρὸς ἑαυτὸν τὴν αὐτοῦ μητέρα, τότε ἀνήγγειλεν αὐτῇ δι' Ἀγγέλου πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὴν ἀπὸ τῆς γῆς μετάστασιν αὐτῆς. Αὕτη δὲ οὐδόλως ἐθορυβήθη ἐπὶ τούτῳ, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης ἐδέξατο τὸν λόγον, καὶ ἤρξατο διὰ προσευχῶν καὶ δεήσεων πρὸς τοῦτο παρασκευαζομένη. Ἀφοῦ δὲ ἐτελεύτησεν, οἱ πανταχόθεν συνελθόντες Ἀπόστολοι ἔθαψαν τὸ ζωαρχικὸν αὐτῆς σῶμα ἐν τῷ χωρίῳ Γεθσημανῇ.

Ν. Π.

28	16	Κυρ.	† Διομήδους μάρτυρος. καὶ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου.
29	17	Δευτ.	Μύρωνος μάρτυρος.
30	18	Τρίτ.	Φλώρου καὶ Δαύρου μαρτύρων.
31	19	Τετ.	Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου.

Σεπτέμβριος.

1	20	Πέμ.	Σαμουήλ τοῦ Προφήτου. Ὁ Σαμουήλ ἦν υἱὸς Ἐλκανὰ καὶ Ἀννης τῆς Προφήτιδος, ἐκ πόλεως Ἀρμαθαίμ, ὁ τελευταῖος Κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν. Οὗτος ἔχρισεν εἰς βασιλέα, τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ αἰτήσαντος, τὸν Σαούλ· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Σαούλ παρέβη θεῖαν ἐντολήν, ὁ Σαμουήλ, τοῦ Θεοῦ κελεύσαντος, μετέβη εἰς Βηθλεὲμ καὶ ἔχρισεν εἰς βασιλέα Δαβὶδ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί.
2	21	Παρ.	Θαδδαίου τοῦ Ἀποστόλου.
3	22	Σάβ.	Ἀγαθονίκου μάρτυρος.
4	23	Κυρ.	† Λούππου μάρτυρος.
5	24	Δευτ.	Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος.
6	25	Τρίτ.	Ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου Βαρθολομαίου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ μνήμη Τίτου τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ Τίτος ἦν Ἕλλην τὸ γένος· πιστεύσας δὲ εἰς τὸν Χριστὸν διὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἠκολούθησεν αὐτὸν εἰς τὸ τοῦ Εὐαγγελίου κήρυγμα· εἴτα δὲ ἐχειροτόνησεν αὐτὸν ὁ Παῦλος ἐπίσκοπον Κρήτης, ἔνθα καὶ ἐτελεύτησε πλήρης ἡμερῶν.
7	26	Τετ.	Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.
8	27	Πέμ.	Πεινόμενος τοῦ ὁσίου.
9	28	Παρ.	Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.
10	29	Σάβ.	† Ἡ ἀποτομή τῆς κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τῆς Παλιλαίας ἀποβαλὼν ἀναιτίως τὴν νόμιμον αὐτοῦ γυναῖκα ἐνυμφεύθη παρανόμως τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρωδιάδα· Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἰωάννης ἔλεγεν αὐτῷ· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου· ὁ Ἡρώδης κρατήσας ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν αὐτοῦ γενεθλίων ἀποστείλας στρατιώτην ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, ὡς ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος (ς' 17—28) ἱστορεῖ.
11	30	Κυρ.	† Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ ἀποστολικὸς ἡγούμενος λαμπρυνόμενος Ἀλέξανδρος διεδέξατο εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον ἐν ἔτει 330 τὸν Μητροφάνην, οὗ καὶ τοποτηρητὴς ἐν τῇ Α' οἰκουμένη ᾧ Συνόδῳ ὑπῆρξε· ποιμάνας δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἔτη 23 ἐτελεύτησε τῷ 353 ἔτει.
12	31	Δευτ.	Ἡ κατὰ θεοὺς τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου.